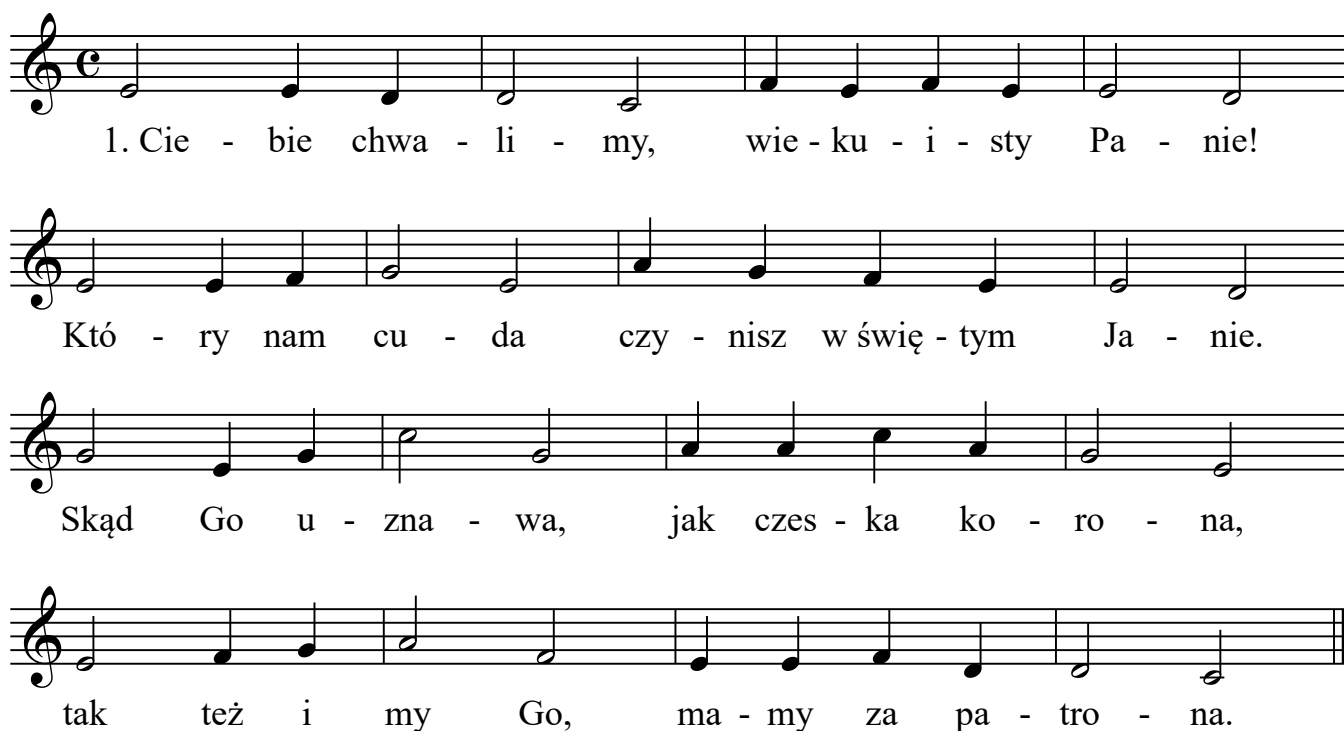

Ciebie chwalimy wiekuisty Panie

do św. Jana Nepomucena

21 maja

1. Cie - bie chwa - li - my, wie - ku - i - sty Pa - nie!

Któ - ry nam cu - da czy - nisz w świę - tym Ja - nie.

Skąd Go u - zna - wa, jak ches - ka ko - ro - na,

tak też i my Go, ma - my za pa - tro - na.

2. Najświętsza Panna prośbę swą sprawiła,
że Go nieplodna matka porodziła;
A że być wielkim, świętym dziecię miało,
nad rodzącym się światło pokazało.
3. Rósł potem w lata, zarówno z cnotami
łącząc pobożność razem z naukami,
aż gdy kapłanem został poświęcony,
większą miłością boską zapalony.
4. Wzbudzał do Boga grzesznych kazaniami,
utwierdzał w cnotach świętych przykładami,
o czym królowa, gdy się dowiedziała,
za spowiednika sobie Go przybrała!
5. Lecz król złośliwy, z czarta poduszczony,
by w jakim poszedł, grzechu swojej żony,
chcąc w źle niewinne, oblec oczernienie
trykroć Go katom dawał na męczenie.